

Bezoek Prisma op studiedag 24 november 2014 in het kader van kijken bij anderen.

's Morgens ben ik in een klas geweest met kinderen van ongeveer 14 jaar, 2^e leerjaar, leerroute 5. De klas bestaat uit 13 kinderen, van wie er een in een rolstoel zit en een meisje met het Down syndroom. De IQ cijfers van de leerlingen vallen tussen de 50 en 60. Er is 1 leerling met hogere IQ cijfers (80-98-65). In de pauze wordt er gezamenlijk gegeten, waarna ze een kwartier buiten kunnen spelen. Volgens de juf gaan al deze kinderen na school werken met een jobcoach. Waar dat dan is, op een dagcentrum of in het vrije bedrijf, dat weet ze eigenlijk niet.

Wat opvalt is, dat de klas een grote opening naar de gang heeft, er is geen deur, waardoor er veel lawaai naar binnen komt en ook veel kou en tocht. Ook is er nog een andere klas in deze grote ruimte, waar ook les wordt gegeven en veel lawaai naar ons toekomt. Tussen deze twee klassen kunnen alleen wat losse schermen gezet worden. De reden hiervan is, dat er klas-doorbroken gewerkt kan worden, maar de juf vindt ook, dat het meer nadelen dan voordelen heeft: er zijn veel te veel prikkels.

De klas werkt met I-pads, ieder kind heeft er een en de I-pad mag ook mee naar huis. Er wordt op gewerkt met de vakken Engels, maatschappij, natuur en geld rekenen. Ook mogen de kinderen er spelletjes op doen.

De ochtend bestaat uit het verdelen van taakjes, jeugdjournaal, cito toets begrijpend lezen, schilderen en agenda gebruik: de kinderen leren hoe ze hun huiswerk kunnen plannen in hun agenda, die ze van school hebben gekregen. Er is geen sprake van methodes, de juf moet zelf veel zelf uitvinden hoe ze de kinderen zaken gaat leren. De grondhouding van de juf vond ik heel goed. Ze is heel erg aanwezig voor het bieden van veiligheid en structuur, maar is ook een stimulans als het gaat om leren van elkaar, eigen initiatief, zelfvertrouwen en ontwikkelen van zelfstandigheid.

's Middags heb ik meegedaan met het bakken van koekjes en appelflappen. Dit was een klas van leerroute 4 en 5, de leerlingen waren 14 of 15 jaar. Twee jongens van deze groep hadden zeer binnenkort een gesprek of ze mogelijk naar praktijkonderwijs zouden gaan. Zij staken ook wel boven de andere kinderen uit. De sfeer was heel gezellig, alhoewel een jongen steeds aan het saboteren was en hij werd dan ook uit de groep gezet. De juf vertelde dat er volgende week geëxperimenteerd zou worden met een time-out ruimte met permanent toezicht.

Evaluatie: Ik vond het een zinnige ervaring om eens mee te kunnen kijken in twee klassen gedurende een langere tijd. Je krijgt op die manier een goede indruk. Ik had echter wel graag vooraf of achteraf een gesprek gehad met een leidinggevende over de visie van de school (wat doen we en waarom) en

waar na toe gewerkt wordt met de leerlingen. Een gesprek met het stage bureau van het Prisma had ik zeker op prijs gesteld en ik heb er verder ook geen zicht op, wie er nog meer in de ondersteunende diensten werken.

In het kader van het afstoten van VSO Mariendael van leerroute 5, was het bezoek aan het Prisma zeker de moeite waard.

Marja Kouwenhoven.